

MISSALE ROMANUM
EX DECRETO SACROSANCTI OECUMENICI
CONCILII VATICANI II INSTAURATUM
AUCTORITATE PAULI PP. VI PROMULGATUM
IOANNIS PAULI PP. II CURA RECOGNITUM
EDITIO TYPICA TERTIA
TYPIS VATICANIS
A.D. MMII

ORDO MISSÆ

Ritus initiales

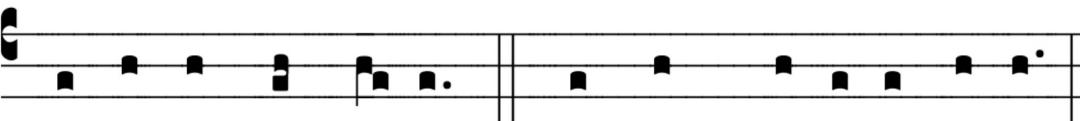
Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum cantus ad introitum peragitur.
Cum ad altare pervenerit, facta cum ministris profunda inclinatione, osculo altare veneratur et, pro opportunitate, crucem et altare incensat. Postea cum ministris sedem petit.
Cantu ad introitum absoluto, sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:

In nōmine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Populus respondeat:

Amen.

Deinde sacerdos, manus extendens, populum salutat, dicens:

The musical notation consists of a single staff with a common time signature. It features a bass clef at the beginning. The notes are represented by small black squares on the lines and spaces of the staff. There are two measures separated by a vertical bar line. The first measure contains six notes. The second measure contains five notes. The notes are primarily quarter notes, with some eighth notes and a dotted half note.

D Ómi-nus vo- bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

Sacerdos, vel diaconus vel aliis minister, potest brevissimis verbis introducere fideles in Missam diei.

Actus pænitentialis

Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat, dicens:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut aptí simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul formulam confessionis generalis perficiunt:

Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
 quia peccávi nimis
 cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:
 et, percutientes sibi pectus, dicunt:
mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.
 Deinde prosequuntur:
 Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem,
 omnes Ángelos et Sanctos,
 et vos, fratres, oráre pro me
 ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
 et, dimissís peccátis nostris,
 perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Sequuntur invocationes Kýrie, eléison, nisi iam præcesserint in aliqua formula actus pænitentialis.

III

K Y-ri- e * e-lé- i-son. *ij.* Christe e-lé- i-son. *ij.* Ký-

ri- e e-lé- i-son. Ký-ri- e * e-lé- i-son.

Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus:

Glória in excélsis Deo
 et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.
 Laudámus te,
 benedícimus te,
 adorámus te,
 glorificámus te,
 grátiás ágimus tibi propter magnam glóriam tuam,
 Dómine Deus, Rex cælestis,
 Deus Pater omnípotens.
 Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,
 Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,
 qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;

**qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,
Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei Patris.
Amen.**

Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant.
Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam, qua expleta, populus acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.
Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente.

Postea, si habenda sit secunda lectio, lector eam ex ambone legit, ut supra.
Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Sequitur Allelúia, vel alter cantus a rubricis statutus, prouti tempus liturgicum postulat.
Interim sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Postea diaconus, Evangelium prolatus, ante sacerdotem
profunde inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens:

Iube, domne, benedícere.

Sacerdos submissa voce dicit:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis:

ut digne et competénter annúnties Evangélium suum:
in nómine Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti.

Diaconus signat se signo crucis et respondet:

Amen.

Si vero non adest diaconus, sacerdos ante altare inclinatus secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit, ministris pro opportunitate cum incenso et cereis eum comitantibus, et dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Diaconus, vel sacerdos:

Léctio sancti Evangélii secúndum N.,

et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Populus acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde diaconus, vel sacerdos, librum, si incensum adhibetur, thurificat, et Evangelium proclamat.
Expleto Evangelio, diaconus, vel sacerdos acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Laus tibi, Christe.

Deinde librum osculatur dicens secreto:

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est omnibus diebus dominicis et festis de præcepto;
aliis diebus commendatur.

Homilia expleta, cantatur vel dicitur, quando præscribitur, symbolum seu professio fidei:

**Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem,
factórem cæli et terræ,
visibilium ómnium et invisibilium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei Unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sácula.
Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómines et propter nostram salútem
descéndit de cælis.
Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.
Et incarnátus est de Spíritu Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.
Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;
passus et sepúltus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad déxteram Patris.
Et íterum ventúrus est cum glória,
iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificátem:
qui ex Patre Filióque procédit.
Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur:
qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiam.
Confítetur unum baptísma in remissiónem peccatórum.
Et exspécto resurrectióne mortuórum,
et vitam ventúri sáculi. Amen.**

Loco symboli nicæno-constantinopolitani, præsertim tempore Quadragesimæ et tempore paschali, adhiberi potest symbolum baptismale Ecclesiæ Romanæ sic dictum Apostolorum.

**Credo in unum Deum
Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ,
et in Iesum Christum, Fílium eius únicum,
Dóminum nostrum,
Ad verba quæ sequuntur, usque ad María Vírgine, omnes se inclinant.
qui concéptus est de Spíritu Sancto,
natus ex María Vírgine,
passus sub Póntio Piláto,
crucifíxus, mórtuus, et sepúltus,**

descéndit ad ínferos,
tértia die resurréxit a mórtuis,
ascéndit ad cælos,
sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis,
inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.
Credo in Spíritum Sanctum,
sanctam Ecclésiam cathólicam,
sanctórum communiónem,
remissiónem peccatórum,
carnis resurrectióne,
vitam ætérnam. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Liturgia eucharistica

His absolutis, incipit cantus ad offertorium. Interim ministri corporale, purificatorium, calicem, pallam et missale super altare collocant.

Expedit ut fideles participationem suam oblatione manifestent, afferendo sive panem et vinum ad Eucharistiæ celebrationem, sive alia dona, quibus necessitatibus Ecclesiæ et pauperum subveniatur.

Sacerdos, stans ad altare, accipit patenam cum pane, eamque ambabus manibus aliquantulum elevatam super altare tenet, submissa voce dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deinde deponit patenam cum pane super corporale.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sǽcula.

Diaconus, vel sacerdos, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

Per huius aquæ et viri mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitatis nostræ fieri dignátus est párticeps.

Postea sacerdos accipit calicem, eumque ambabus manibus aliquantulum elevatum super altare tenet, submissa voce dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus vinum,
quod tibi offérimus,

fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.

Deinde calicem super corporale deponit.
Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus
acclamare potest:

Benedíctus Deus in sǽcula.

Postea sacerdos, profunde inclinatus, dicit secreto:

In spíritu humilitáti et in ánimo contrító
suscipiámur a te, Dómine;
et sic fiat sacrificíum nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Et, pro opportunitate, incensat oblata, crucem et altare. Postea vero diaconus vel aliis minister incensat
sacerdotem et populum.

Deinde sacerdos, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, dicit:

Oráte, fratres:
ut meum ac vestrum sacrificíum
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificíum de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nómínis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata; qua conclusa, populus acclamat:

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.
Manus extendens, dicit:

D Omi-nus vo-bíscum. R. Et cum spí- ri-tu tu- o.

v. Sursum corda. R. Habémus ad Dómi-num. v. Grá- ti- as

a-gámus Dómi-no De- o nostro. R. Dignum et justum est.

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

S

Anctus, * Sanctus, Sanctus Dómi-nus De- us Sá-

ba- oth. Plé-ni sunt cæ-li et terra gló-ri- a tu- a. Ho-sánnna

in excélsis. Bene-díctus qui ve-nit in nómi-ne Dómi-ni.

Ho-sánnna in excél-sis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérfni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónen.

Deinde dicit:

The musical notation consists of three staves of neumes on a four-line staff system. The first staff begins with a large capital 'M' and the text 'Ysté-ri- um fí- de- i. or: Mysté-ri- um fí-de- i.' The second staff continues the melody. The third staff begins with 'R. Mortem tu- am annunti- ámus, Dó- mi-ne,' followed by 'et tu- am' on the next line, and concludes with 're-surrecti- ó-nem confi- témur, do- nec vé-ni- as.'

Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sácula sæculórum.

Populus acclamat:

Amen.

Ritus communionis

Calice et patena depositis, sacerdos, iunctis manibus, dicit:

Præcéptis salutáribus móniți,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Extendit manus et, una cum populo, pergit:

P

A-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti- fi-cé-tur

nomen tu- um; advé-ni- at regnum tu- um; fi- at vo-lún-

tas tu- a, sic-ut in cæ-lo, et in terra. Panem nostrum

co- ti-di- á-num da no-bis hó-di- e; et dimítte no-bis

dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos di-mít-timus de-bi-tó-ri-bus

nostris; et ne nos indú-cas in tenta- ti- ó- nem; sed

lí-be-ra nos a ma- lo.

Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:

Líbera nos, quásumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem

et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in sácula.

Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respícias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignérис.

Iungit manus.

Qui vivis et regnas in sácula sáculórum.

Populus respondet:

Amen.

Sacerdos, ad populum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Deinde, pro opportunitate, diaconus, vel sacerdos, subiungit:

Offérte vobis pacem.

Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et caritatem sibi invicem significant; sacerdos pacem dat diacono vel ministro.

Deinde accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commíxtio Córporis et Ságuinis
Dómini nostri Iesu Christi
fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

Interim cantatur vel dicitur:

A-gnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: mi-se-

ré-re no-bis. Agnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi:

mi-se-ré-re no-bis. Agnus De-i, * qui tollis peccá-ta

mundi: dona no-bis pa-cem.

Quod etiam pluries repeti potest, si fractio panis protrahitur.
 Ultima tamen vice dicitur: dona nobis pacem.

Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
 qui ex voluntáte Patris,
 cooperánte Spíritu Sancto,
 per mortem tuam mundum vivificásti:
 líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Ságuinem tuum
 ab ómnibus iniquitáribus meis et univérsis malis:
 et fac me tuis semper inhærére mandátis,
 et a te numquam separári permíttas.

Vel:

Percéptio Córporis et Ságuinis tui, Dómine Iesu Christe,
 non mihi provéniat in iudícium et condemnatióne:
 sed pro tua pietáte proxit mihi
 ad tutaméntum mentis et córporis,
 et ad medélam percipiéndam.

Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam vel super calicem tenens,
 versus ad populum, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beati qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum populo semel subdit:

**Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum meum,
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.**

Et sacerdos, versus ad altare, secreto dicit:

Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.
Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.
Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.
Eo modo agit et diaconus, si sacram Communionem distribuit.
Dum sacerdos sumit Corpus Christi, inchoatur cantus ad Communionem.
Distributione Communionis expleta, sacerdos vel diaconus vel acolythus purificat patenam super calicem et ipsum calicem. Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus,
et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Tunc sacerdos ad sedem redire potest. Pro opportunitate sacrum silentium, per aliquod temporis spatiū, servari, vel psalmus aut aliud canticum laudis aut hymnus proferri potest.
Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum, iunctis manibus, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatiū in silentio orant, nisi silentium iam præcesserit.
Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem post Communionem. Populus in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.

Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus, dicit:

The musical notation consists of a single staff with a clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. It features a series of black notes: a quarter note followed by a eighth note, then a half note, another eighth note, and a dotted half note. This pattern repeats once more. The lyrics 'Ómi-nus vo- bíscum.' are written below the staff, aligned with the notes. The first note of the second iteration of the melody has a small dot above it, indicating a slight variation or continuation.

D Ómi-nus vo- bíscum. Rv. Et cum spí- ri-tu tu- o.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Populus respondet:

Amen.

Quibusdam diebus vel occasionibus, huic formulæ benedictionis præmittitur, iuxta rubricas, alia formula benedictionis sollemnior, vel oratio super populum.

Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad populum dicit:

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grárias.

Deinde sacerdos altare osculo de more veneratur, ut initio.

Facta denique profunda inclinatione cum ministris, recedit.

© Copyright – Libreria Editrice Vaticana

Ad usum personalem